

Трикоз Анжеліка Валентинівна

5 курс, факультет соціології і права,

НТУУ «КПІ»

Науковий керівник:

Божок О. І., викладач кафедри

теорії і практики управління

факультету соціології і права НТУУ «КПІ»

Перспективи застосування тайм-менеджменту в інформаційній діяльності

Впровадження інформаційних технологій в діяльність підприємств та організацій спричинило те, що тайм-менеджмент перейшов в нову фазу розвитку. Новий виток у розвитку тайм-менеджменту характеризується тим, що «управління часом» постає актуальним завданням для сучасного управлінця, у діяльності якого на відміну від виробничої і технологічної складових починає переважати інформаційна. Згідно із ст. 12 Закону України «Про інформацію» «інформаційна діяльність – це сукупність дій, спрямованих на задоволення інформаційних потреб громадян, юридичних осіб і держави». [1] У менеджерів, робота яких пов'язана з процесами пошуку, обробки, аналізу та зберігання інформації, можуть виникати нераціональні витрати часу, що змусять поставити під сумнів результативність самої інформаційної діяльності. Тому, надзвичайно важливим буде впровадження засобів тайм-менеджменту, які б мінімізували витрати часу в роботі з інформаційними системами.

В процесі інформаційної діяльності управлінця, метою якої є системні організаційні впливи і функціональне забезпечення об'єктів інформаційної діяльності, можуть виникати ускладнення, які в першу чергу пов'язані з обмеженістю часу. Недостатній часовий ресурс впливає на якість інформації, змінює властивості інформації, нівелюючи її цінність, точність, повноту, достовірність, своєчасність. Однією з причин виникнення часових обмежень у інформаційній діяльності є нераціональне використання інформаційних ресурсів, яке вирішується керівниками підприємств виключно адміністративними методами, а в деяких

випадках й ігнорується. Наприклад, нераціональне використання інформаційних ресурсів може проявлятися в нецільових часових витратах, особливо, якщо потік інформації занадто великий і з нього потрібно обрати необхідну інформацію, проаналізувавши при цьому значну кількість надлишкової і неякісної інформації. Також, одним з елементів нераціонального використання інформаційних ресурсів є відсутність перевірки інформації на достовірність та повноту, що в подальшій діяльності може призвести до неочікуваних наслідків і втрат робочого часу.

В умовах нецільового використання часових ресурсів на допомогу «приходить» тайм-менеджмент із власними технологіями організації часу. Наприклад, в інформаційній діяльності можна застосовувати таку технологію тайм-менеджменту, як хронокарта А. К. Гастєва, яка представляє собою поєднання органайзера і графіка Ганта, а виглядає як таблиця, де по вертикалі позначають дію, а по горизонталі вказують її довготривалість. Таким чином, працівник ставить позначки, скільки хвилин чи годин він витратив на пошук відповідної інформації, на її аналіз та обробку, а також відмічає витрати часу, що не пов'язані з виконанням безпосередніх дій стосовно об'єкту інформаційної діяльності. В кінці дня або тижня можна проаналізувати даний документ, і якщо нераціональні витрати часу переважатимуть, тоді краще дотримуватися «золотих пропорцій» тайм-менеджменту, які допоможуть чітко розпланувати час на роботу з інформацією. Наприклад, використавши «золоту пропорцію» планування часу за Л. Зайвертом можна стверджувати, що 60 % робочого часу – це виконання запланованих робочих завдань, що пов'язані з пошуком, обробкою та аналізом відповідної інформації. 20 % припадає на гнучке планування, тобто на відбір якісної і правдивої інформації серед значної кількості надлишкової інформації, головним чином за допомогою порівняння різноманітних джерел інформації і підтвердження її емпіричними даними. І лише 20 % – це незаплановані витрати часу, які пов'язані з організацією інформаційної діяльності.

Отже, застосувавши технології тайм-менеджменту, в інформаційній діяльності працівники зможуть виявити, що є джерелом нераціональних витрат часу і здатні будуть їх ліквідувати. Виявивши цю проблему, працівники почнуть ефективніше використовувати часовий ресурс і якісно працювати з інформаційною базою, яка є основним інструментом їхньої діяльності.

Список використаних джерел:

1. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-ХІІ. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2657-12/ed20110113>.

Dninaukifsp2016